

РЕШЕНИЕ

№ 2547

гр. Варна, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Николова

при участието на секретаря Анг. Пенчева
като разгледа докладваното от Елена Николова Гражданско дело № 20223110104455 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба от „УУД КОМЕРС“ ООД ЕИК 202317555, със седалище гр. Варна, ул. „Радост“ № 4А срещу „КИРОВ ИНТЕРТРАНС“ ЕООД ЕЖ 205040883, със седалище и адрес на управление: с. Коларова, ул. „Отец Паисий“ №5, с която е предявен осъдителен иск с петитум да бъде осъден ответникът „КИРОВ ИНТЕРТРАНС“ ЕООД, ЕИК 205040883, представлявано от управителя си Гюрга Митова, със седалище и адрес на управление: с. Коларово, ул. „Отец Паисий“ №5 да възстанови сумата от **3031.54 /три хиляди тридесет и един лева и 54 ст./ лв.**, представляваща заплатена сума по ФАКТУРА №1000000222/08.11.2021 г., ведно със законната лихва от завеждане на обезпечителното производство до окончателното изплащане на сумата, както и направените разноски в обезпечителното производство.

В исковата молба се излага, че между „УУД КОМЕРС“ ООД и дружество ответник „КИРОВ ИНТЕРТРАНС“ ЕООД било договорено извършване на международна транспортна услуга от гр. Инегьол - 16400 - Турция до гр. Троян - 5600 - България с товарен автомобили с рег. № XXXX и рег. №XXXX. В тази връзка била изпратена от „Ууд Комерс“ ООД, Транспортна Заявка (Договор) №1800/12.10.2021 год. Товарът представлявал чемберовани палети с мебелни плоскости с брутно тегло 23400 кг. Според транспортната заявка, товарът е трябвало да бъде натоварен на 14-15.10.2021 г. от Starwood Organize Bolgesi, 16425 Inegol, Bursa (Turkey) и да бъде разтоварен на 18-19.10.2021г. в складова база на „Ууд Комерс“ ООД, в с. Орешак 5630, общ. Троян, ул. „Данчо Василешки“ 59. Ответното дружество издало фактура №1000000222/08.11.2021 г. Дължимата сума от 3031.54 /три хиляди тридесет и един

лева и 54 ст./ лв., била преведена авансово по банковата сметка на „КИРОВ ИНТЕРТРАНС" ЕООД на 02.11.2021 г. Ищецът твърди, че към днешна дата транспортът все още не е извършен от ответното дружество, въпреки многократните възможности, предоставени от страна на ищеца. Товарът бил извозен от фирма „Гопет Транс" ЕООД на 05.01.2022 год. по Транспортна заявка 1876/04.01.2022 год. към тях, направена от ищцовото дружество. През месец февруари ищецът изпратил отново покана за доброволно плащане към фирмен имейл, на фирма „Киров Интертранс" ЕООД, а именно: kirovtrans@abv.bg. Твърди, че издадената от „КИРОВ ИНТЕРТРАНС" ЕООД фактура №1000000222/08.11.2021 г. не е включена в дневниците за покупки на ищеца, тъй като по закон тя трябва да бъде прикрепена към вносна митническа декларация и съответно обвързана с доставката. На 14.02.22 год. с покана изх. №698 за пореден път поканили длъжника да заплати доброволно задължението си, но същият до настоящия момент не е изпълнил. С молба от 25.02.22 год. било допуснато обезпечение на бъдещ иск, като считали, че след като уведомят ответника, че има наложен заповар върху товарния автомобил ще уредят отношенията си доброволно, но същият и към настоящия момент отказва да възстанови сумата.

В срока за отговор ответникът чрез назначения му от съда особен представител оспорва дължимостта на процесните суми, в т.ч. и лихви за забавено плащане, респективно неплащане, чието "възстановяване" е предмет на производството.

Намира претендираните задължения за неустановени, поради това, че към исковата молба не е представен договорът с "УУД КОМЕРС" ООД, ЕИК 202317555 за извършване на транспортна услуга. Твърди, че не става ясно дали това се претендира заявяване и респ. заплащане на единичен превоз или един от поредица периодични превози.

Счита, че от ищеца няма представени доказателства за каквато и да е търговска кореспонденция между страните. В материалите до делото не е представена покана за доброволно изпълнение, адресирана до ответника. Оспорва частен документ, оформен с изх. №698 от 14.02.2022г. като ненадлежно връчен, тъй като не съществуват каквито и да е доказателства, че същият е изпратен и получен от ответното дружество. Също така ответната страна не е информирана за това, че превозът е извършен с друг превозвач. Допуска, че е възможно ответната страна да е била в обективна невъзможност за извършване на търговска дейност, поради непредвидено и непредотвратимо събитие.

Съдът, като прецени съобразно чл.12 и чл.235 ГПК поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, и по вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът изпратил на ответното дружество по електронната поща (kirovtrans@abv.bg) заявка за транспорт №1800 от 12.10.2021 г. с посочена дата на товарене 14-15.10.2021 г. и дата на разтоварване 18-19.10.2021 г. на чемберовани палети с тегло 23400 кг. с товарен пункт Starwood Organize Bolgesi 2 16425 Inegol, Bursa и разтоварен пункт с. Орешак 5630, общ. Троян, ул. „Данчо Висилешки“ 59, складова база УУД КОМЕРС ОДД, при уговорено заплащане от 3031,54 лв. с данни за автомобила: XXXX/XXXX (л.4-5).

Представена е Фактура №100000222/08.11.2021 г. на стойност 3031,54 лв. платими по банкова сметка с посочване във фактурата като дата на получаване на стоката: 08.11.2021 и дата на данъчното събитие или авансовото плащане: 08.11.2021 г. (л.6).

Видно от авизо за изплатен кредитен превод с референция 20211102029981303485 от 02.11.2021 г. е преведена от „УУД КОМЕРС“ ООД на „КИРОВ ИНТЕРТРАНС“ ООД сумата от 3031,54 лв. с посочено основание: Авансово плащане транспорт ТУРЦИЯ-БЪЛГАРИЯ, XXXX XXXX.

Представено е писмо, връчено по електронната поща от ищеца на ответника, с което последният е поканен да възстанови на ищеца сумата от 3031,54 лв., представляваща авансово плащане за транспортна услуга от Инегьол, Турция до Троян, България, за което е издадена фактура 100000222/08.11.2021 г.

От ищеца са представени и други заявки за транспортни услуги, фактури и платежни нареждания, от които се установява, че ищцовото и ответното дружество са били в трайни търговски взаимоотношения по повод предоставяне на транспортни услуги от ответника на ищеца.

Във връзка с тези взаимоотношения е представена и кореспонденция чрез Вайбър, от която по отношение на процесната фактура 222е записано от ищеца, че ако няма да може да бъде направен курса през 2021 г. ответникът следва да върне сумата заплатената авансово сума от 3031,54 лв.

По делото са изслушани и показанията на свидетелката М. Ц. С., на длъжност „технически сътрудник“ при ищцовото дружество, от които се установява, че ищцовото дружество е ползвало услуги на ответника като фирма превозвач. Обикновено изпращали заявка и чакали писмено потвърждение, но имало и случаи да товарят без потвърждение. Подробностите се уговаряли по телефона. По принцип заплащането се извършвало при получаване на стоката, но поради финансови затруднения на ответника-превозвач извършвали и авансови плащания. През месец октомври 2021 г. „УУД КОМЕРС“ направило заявка към „КИРОВ ИНТЕРТРАНС“, в която били уточнени подробности какъв материал се вози, товар който се води и транспорта от Турция до Троян и склад в Орешак. Свидетелката лично изготвила заявката, която била авансово платена, като и до момента не е изпълнена от ответното

дружество, което наложило да извозят товара с друга превозваческа фирма.

От така изложената фактическа обстановка, в съответствие с приложимите към спора правни норми, съдът стигна до следните правни изводи:

СЪДЪТ ПРИЕМА, че предявеният иск намира правното си основание в чл.55, ал.1, предл. трето, във вр. с чл.88, във вр. с чл.78, ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл.367, предл. трето от ТЗ, а в евентуалност в разпоредбата на чл.55, ал.1, предл. първо от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.87, ал.1 от ЗЗД, когато длъжникът по един двустранен договор не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще смята договора за развален. Предупреждението трябва да се направи писмено, когато договорът е сключен в писмена форма. Видно от проведената между страните Вайбър кореспонденция ищцовото дружество е предоставило на ответното дружество срок за изпълнение на поръчката до края на 2021 г., като при невъзможност за изпълнение от страна на превозвача е отправило искане за връщане на договорната сума. Същото съдът тълкува като покана за изпълнение и изявление за разваляне на договора при липса на такова в указания срок. Видно от показанията на свидетелката ответното дружество не е изпълнило поръчката в предоставения му срок, което е наложило ангажираната на друг превозвач за товара. С оглед на изложеното процесният договор следва да се счита за развален с изтичане на предоставения срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 88, ал.1 от ЗЗД развалянето има обратно действие освен при договорите за продължително или периодично изпълнение, като кредиторът има право на обезщетение за вредите от неизпълнението на договора.

Обезщетението за забава се дължи от датата на поканата за връщане на сумата.

С оглед на гореизложеното съдът намира предявеният иска за основател на заявеното като главно основание и като такъв следва да бъде уважен като на ищеца се присъди и мораторната лихва за претендирания период, или от 25.02.2022 г. до окончателното изплащане на задължението.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и направеното от ищеца искане, ответникът следва да бъде осъден да му заплати, направените от него разноски в настоящото производство в общ размер на 1671,19 лв. от които държавна такса в размер на 121,19 лв., адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лв., депозит за особен представител в размер на 600,00 лв. и 350,00 лв. за вещи лица. От тази сума съдът следва да присъди всички разходи с изключение на депозит за вещи лица, тъй като исканията за експертиза бяха оттеглени. От ищеца се претендират и разноски в размер на **541,00 лв.** в производството по ч.гр.д. № 2497/2022 г. на ВРС, от която 41,00 лв. държавна такса и 400,00 лв. адвокатско възнаграждение, които следва да му бъдат заплатени.

Мотивиран от гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника „КИРОВ ИНТЕРТРАНС" ЕООД ЕЖ 205040883, със седалище и адрес на управление: с. Коларова, ул. „Отец Паисий“ №5 **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца „УУД КОМЕРС" ООД ЕИК 202317555, със седалище гр. Варна, ул. „Радост" № 4А **сумата от 3031.54 /три хиляди тридесет и един лева и 54 ст./ лв.,** представляваща подлежаща на връщане сума **ФАКТУРА №1000000222/08.11.2021 г.,** във връзка с развален договор за превозваческа услуга, ведно със законната лихва от 25.02.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, на осн. чл.55, ал.1, предл. трето, във вр. с чл.88, във вр. с чл. 78, ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл. 367, предл. трето от ТЗ.

ОСЪЖДА „КИРОВ ИНТЕРТРАНС" ЕООД ЕЖ 205040883, със седалище и адрес на управление: с. Коларова, ул. „Отец Паисий“ №5 **ДА ЗАПЛАТИ** на „УУД КОМЕРС" ООД ЕИК 202317555, със седалище гр. Варна, ул. „Радост" № 4А **сумата от 1321,19 (хиляда триста двадесет и един лева и деветнадесет стотинки) лева,** представляваща сторени съдебно-деловодни разноси в настоящото производство и **сумата от 541,00 (петстотин четиридесет и един) лв.,** представляваща разноси в производство по ч.гр.д. №2497/2022 г. на ВРС, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____